

Odpuštění pro rodiče a děti

svobodny-svet.cz/odpusteni-pro-rodice-a-deti

22. prosince 2022

V životě nám nejvíc ublíží ti nejbližší. I my jim velmi často ubližujeme. A když je ten adventní čas, je dobré se zamyslet nejen nad nejbližšími, ale i nad omluvou, pokáním a odpuštěním.

Co je úkolem rodičů a co dětí? Rodiče mají připravit děti do života. Přístupy k tomuto obrovskému úkolu jsou tak individuální, jak jsou velké rozdíly mezi lidmi.

Někdo kopíruje vlastní rodičovské vzory, jiný je zavrhne a vychovává schválně jinak. Člověk by řekl, že existuje mnoho možností mezi těmito dvěma krajnostmi, ale kupodivu někteří rodiče si vybrali třetí. Nevychovávají vůbec, snad aby svým potomkům nezpůsobili duševní trauma pokynem, dohledem, příkazem nebo úkoly. Děťátku odklízají z cesty každé smítko v naivní víře, že dětství je třeba prožít v polstrované cele. Hlavně proboha žádný tlak, povinnost, žádný stres. A tak část mladých je křehká a slabá, protože se v dětství nenaučila

řešit problémy a vzdorovat nepříjemnostem. A tím horší je pak pro ně srážka s realitou a tím těžší i pochopit, že hlavním životním úkolem je práce na sobě samotném.

A co je tedy úkolem dětí v dnešním světě? Dávno už není pravidlem, že mají dělat svým rodičům radost. Kdepak! Potomci už tu dávno nejsou pro rodiče a aby se o ně postarali, ale sami pro sebe, hlavně aby se dobře dařilo jen jim. Na svou svobodu a individualitu totiž mají zaručené a nezadatelné právo.

Doufám, že laskavý čtenář pochopí ironii. Někdy je mi totiž smutno z nepochopení role obou stran. Čtu skoro denně stížnosti rodičů na své děti a stesky dětí na své rodiče. A taky vzájemné obviňování partnerů a bývalých manželů, co se kdysi milovali až za hrob, povili dítě – a pak se začali nenávidět a opustili se. Jenomže když se z jejich vztahu narodilo dítě, nebude už nikdy žádný z nich naprosto svobodný a bez závazků. Jaká škoda, že se ta krutá pravda na školách nevyučuje podobně jako vyjmenovaná slova. Kdybych mohla, napsala bych na všechny školní tabule tohoto světa: Koho nechceš za rodiče pro své dítě, s tím ho nikdy nepočínej.

Co je a co není v zájmu dítěte

Co je pro každé dítě tím nejlepším? Když se oba jeho rodiče mají rádi a vychovávají ho společně. Jako obvykle není ideál dosažitelný pro každého, ale i když se rodiče rozejdou jako manželé či partneři, navzdory obecnému přesvědčení se obvykle na péči o dítě dohodnou. Do našich advokátních kanceláří a k soudu chodí jen malá část rodičů, která se dohodnout nedokáže nebo nechce. Emocemi zaslepené rozhádané páry pak přesvědčují soud, že o dítě má pečovat jen jeden, protože druhý rodič je šílený, násilný, pomýlený nebo prostě zlý. U soudu se vedou nekonečné lité boje o hodiny a dny styku anebo o zákaz styku vůbec.

Čímž se dostáváme ke střídavé péči, což je pro jedny svatý grál a pro druhé katastrofa. Jenomže to je nepochopení. Střídavá péče neznamena vždy rozdělení času půl napůl mezi otce a matku. Dnes je obvyklým standardem tzv. rozšířená péče, kdy otec pečuje o dítě v jednom týdnu třeba od čtvrtka do pondělí a ve druhém od středy do čtvrtka a k tomu měsíc o prázdninách, ob rok na Vánoce, Nový rok, jarní a podzimní prázdniny a na střídačku všechny svátky. Většina dětí rozvedených rodičů dnes žije ve střídavé péči dohodnuté neformálně mezi rodiči. Justiční statistiky zohledňují pouze natvrdo přijatá soudní rozhodnutí, a reálnému stavu neodpovídají.

Nejvyšší čas přestat se zaklínat střídavou péčí anebo se jí naopak zbytečně děsit. I bez formální střídavé péče mohou rodiče na výchově spolupracovat a nedělat si naschvály, i s přikázanou střídavou péčí může dítě žít v atmosféře rodičovské války. Se střídavou péčí i bez ní je hlavním momentem dobrá vůle rodičů spolupracovat. Co naopak dítěti prokazatelně ničí duši i život, je konflikt mezi otcem a matkou. Čím více nenávisť, čím vypjatější rodičovský spor, tím větší šrámy v dětské duši. Pamatujte tedy na to, milí rodiče, až se budete zamilovávat, rozcházet, rozvádět a poté nenávidět. A myslíte přitom na své děti. Ne proto, abyste o ně bojovali u soudu, ale abyste se na jejich výchově domluvili s druhým rodičem, kterého jste přece kdysi milovali.

Pokání a odpuštění

A teď zpět k tomu pokání a odpuštění. V minulých dnech jsem byla na zádušní mši sloužené po odchodu svého kolegy. V kostele v lavicích seděly desítky příbuzných, kolegů a kamarádů a poslouchaly vlídná slova o zemřelém i kázání o nutnosti odpustit hříchy duši, co odchází, aby našla klid. A opodál rakve stála a plakala přítelkyně zemřelého a matka jeho nemanželského dítěte, které rodina nedovolila usednout mezi nejbližší pozůstalé.

Nejvíc nám ubližují ti nejbližší. Patrně jsme i my těmi ubližujícími. Možná že právě advent je vhodnou dobou k omluvě, k pokání a časem vhodným k odpuštění a přijetí reality. Tím spíš, je-li tím, kdo ten konflikt bezpečně odskáče, nedospělé dítě. Ne nějaké fiktivní, filmové robátka, ale naprosto konkrétní, živé a skutečné dítě. To nejbližší. Právě to vaše.

| Daniela Kovářová

■ ■ ■ ■ ■ (5 votes, average: **4,40** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena **zde**.

